

Forfatter: Heiberg, Johan Ludvig

Titel: Udrag fra Protestantismen i Naturen

Citation: Heiberg, Johan Ludvig: "Nye digte - 1841", i Heiberg, Johan Ludvig: *Nye digte - 1841*, udg. af Klaus P. Mortensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, cop. 1990, s. 126. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-heibergjl05val-shoot-idm140194650334688.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Nye digte - 1841

O men fornem de sorrigfulde Sukkes
Klagende Strøm!
See, hvor de skønne Phantasier vugges
Bort, lig en Drøm!
Solen er opstaaet, Maanen ikke skinner,
Sandsernes Verdens gyldne Trylleri
Flygter og forsvinder;
Alt er forbi!
Troen ei meer til Syn af Gud sig hæver,
Tillidsfuld, stærk;
Kun som en Tanke han usynlig svæver
Bag ved sit Værk.
Ak! og Naturen ikke længer smiler
Huldt som den Dragt, hvori hans Væsen kom;
Skilt fra Gud den hviler
Aandløs og tom.
Frelseren vil sit Billed ei besjæle,
Tegnet er dødt;
Fromhed ei længer for ham selv tør knæle,
Sværmende sødt.
Markernes Krands til Korset ei man bringer,
Helgenens Alter kun forladt man seer,
Ei til Messe ringer
Skovklokken meer.
Verden af tusind glade Phantasier!
Ak, du forgaaer!
Luften forstummer, Kildevældet tier,
Eensom jeg staaer.
127 Hvor skal jeg høre Svaret paa min Længsel?
Hvor skal jeg henflye til en savnet Røst?
Hvor i dette Fængsel
Toner min Trøst?